Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

Rok IX. Warszawa, 15 stycznia 1928 r. Nr. 2 (112).

MASZYNISTA

ORGAN ZAWODOWEGO ZWIĄZKU MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE POŚWIĘCONE SPRAWOM MASZYNISTÓW i KOLEJNICTWU

Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca. Cena numeru 25 gr. Członkowie związku otrzymują pismo bezpłatnie. Rękopisów redakcja nie zwraca. Anonimów nie uwzględnia się. Ceny ogłoszeń wedle umowy

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Warszawa, Chmielna 9 m. 9 Telefon Nr. 195-28. Konto czekowe P.K.O. Nr. 3585.

Własne sprawy we własne bierzmy ręce!

CZEKAMY!

Minęło już sześć miesięcy od chwili gdy zawodowe związki pracowników kolejowych wypracowały i doręczyły Ministerstwu Komunikacji poprawki do rządowych projektów, regulujących zasadnicze i najważniejsze sprawy służbowe pracowników kolejowych.

Żywiołowy pośpiech okazywany przez M. K. w lipcu ubiegłego roku, pośpiech który dotkliwie odbił się na dokładności i ścisłości związkowych poprawek, okazał się zbyteczny. Po wniesieniu poprawek przez związki tempo pracy M. K. zwolniało, zapał ostygł i przez pewien czas nic nie było słychać o losie ministerjalnych projektów.

Dopiero pod koniec ubiegłego roku zaczęły się zarysowywać możliwości załatwienia tych spraw. Z dniem każdym mnożą się oznaki, iż M. K. jednak nad projektami temi pracuje, że liczy się z ich realizacją, że przynajmniej niektóre z nich zostały już zupełnie wykończone.

Na rzecz realizacji tych projektów pracuje czas. Rząd ma pełnomocnictwa tylko do zebrania się przyszłego Sejmu. Nikt nie jest w stanie powiedzieć jak się ułożą stosunki w tym Sejmie. Dlatego też możliwem jest, iż Rząd przyśpieszy swoje prace legislacyjnie, aby posiadane pełnomocnictwa jaknajszerzej wyzyskać.

W miarę jednak jak rośnie możliwość ostatecznego załatwienia projektów ministerjalnych — coraz to bardziej jasnem się staje, iż rząd postanowił zdecydować ich treść bez udziału reprezentacji pracowniczej. Dochodzą nas najbardziej wiarogodne wiadomości, iż nieomal wszystkie te projekty zostały już zupełnie wykończone i odesłane do konsultacji międzyministerjalnej a nawet i na Radę Ministrów.

Nie wiemy zatem dnia ani godziny, w której zaskoczy nas gotowe już Rozporządzenie Prezydenta, czy też gotowa i ostateczna uchwała Rady Ministrów, przesądzająca treść naszych praw uposażeniowych, emerytalnych, pragmatycznych, czy też dyscyplinarnych.

Co wówczas stanie się z naszemi poprawkami, z naszemi atrybucjami, z prawami, które nam jako reprezentantom pracowników przysługują?... I co najważniejsze: co stanie się z **interesami** pracowników kolejowych, skoro o nich zdecydować ma rząd bez naszego udziału, bez naszej zgody, wbrew naszej woli, naprzekór naszym protestom?

Obiegające uporczywie pogłoski każą obawiać się rzeczy jaknajgorszych. Z ust samego p. Ministra dowiedzieliśmy się o odrzuceniu kilku ważnych poprawek. Jaki będzie los innych, dalej idących i głębiej sięgających naszych postulatów — odgadnąć nietrudno. Kto choćby pobieżnie zna treść projektów rządowych ten wie co to znaczy.

Wobec tych naprawdę groźnych możliwości, wobec tego poważnego i bliskiego niebezpieczeństwa jest pierwszym obowiązkiem związków upomnieć się o podstawowe swoje prawo — prawo do uzgadniania imieniem pracowników treści tych zarządzeń natury ogólnej, które zastępują umowę o pracę. Rząd wychodzi z fałszywych założeń, rząd pragnie jednostronną decyzją narzucić pracownikom kolejowym warunki pracy i płacy. Rząd nie chce liczyć się z tą niezbitą i ugruntowaną tak w praktyce jak też i w teorji prawdą, że treść przepisów służbowych dla pracowników przedsiębiorstwa państwowego nie jest aktem suwerennej władzy rządowej, że jest to surogat umowy, która dotycząc pracowników i stanowiąc o warunkach ich egzystencji, ustalając sumę korzyści i sumę poświęceń wynikających z oddania pracy jednostki na rzecz państwa nie może być przez jednego z kontrahentów jednostronnie przesądzana.

Rząd zapatrzył się w ideę silnej władzy, w ideę niewątpliwie słuszną i niepodlegającą dyskusji, probuje jednak stosować tę ideę także i tam gdzie ona jest jaknajmniej właściwą. Zdecydowanie jednostronne o prawach i obowiązkach pracowników kolejowych to zarodek konfliktów i zatargów, to źródło niepokojów, to zarzewie pożaru. Trudno wymagać od świadomego swych praw obywatela, aby decyzję rządu, sprzeczną z najżywotniejszemi jego interesami przyjął do wiadomości bez protestu, aby zrezygnował z walki o swoje prawa, skoro przecież nie potrzebuje od rządu ani jałmużny, ani też łaskawego daru, lecz sprzedaje temuż rządowi swoją pracę i przysparza tą pracą realnych i cenialnych wartości.

Skończyły się czasy pańszczyzny i niewolnictwa, kiedy to pan dawał swemu poddanemu co chciał, a poddany z pokorą całował rękę pańską. Skończyły się nietylko w prawie, ale i w psychice społeczeństwa a wobec tego niema dla nich powrotu.

Jednostronne narzucanie pracownikom treści ich praw i obowiązków trąci pańszczyzną, trąci średniowieczem a ponieważ sprzeciwia się du-

chowi czasu, przeto rzeczywistość prędzej czy później przekreślić musi podobne uroszczenia. Leży w interesie społeczeństwa, aby stało się to na drodze pokojowej bez wstrząśnień i bez konfliktów, na które nas nie stać, które mogą bardzo a bardzo drogo kosztować.

Niejednokrotnie broniliśmy na łamach „Maszynisty“ tego poglądu. Usiłowaliśmy udowodnić, iż nie jest to bynajmniej rzeczą poniżającą dla Rządu zasiąść przy jednym stole z reprezentantami pracowników i uzgodnić z nimi to, co ich, jako pracowników dotyczy. Usiłowaliśmy przekonać rząd, że leży to w interesie Państwa, że nie sprzeciwia się to ani powadze ani sile władzy wykonawczej. Usiłowania nasze okazały się jednak bezskuteczne, przeminęły bez wrażenia i co gorsze bez echa.

Powinny zaś były wzbudzić echo stokrotne przedewszystkiem na łamach prasy związkowej, w działalności i oświadczeniach innych związków pracowników kolejowych.

Tymczasem w innych związkach głucho. Sami jedni stoimy na opuszczonym posterunku, nie zdolni obronić go skromnemi naszemi środkami.

Gdzie ów żywiołowy odruch protestu, którego świadkami byliśmy w jesieni r. 1924 kiedy to p. Minister Tyszka pozwolił sobie na przesłanie pro jektu pragmatyki na Radę Ministrów nie zapytawszy związków o zdanie? Gdzie owa mocna postawa, ów gniew urażonej godności i oburzenia z pogwałconych praw?

Nie ulega wątpliwości, iż ani jeden z najważniejszych dla nas aktów ustawodawczych nie będzie z nami uzgadniany, obawiamy się, nie bezpodstawnie, że najważniejsze nasze poprawki zostały odrzucone.

A Związki milczą! Milczą i ci z lewa i ci z prawa. Milczą przedewszystkiem wielcy: Z. Z. K., P. Z. K. Z.Z.P. Gdzie są zatem owe potężne trąby, które zburzyć mają wieże rządowego Jerycha? Gdzie ryczące z gniewu srogie lwy i inne rozjuszone a szlachetne stwory?

Pytamy dlaczego dotąd nie poruszono 200 tysięcznej rzeszy kolejarzy, dlaczego linje nie zadrgały potężnym głosem protestu?

Gdzież jesteście wy, którzy sprawujecie rząd dusz w kolejnictwie, dlaczego milczycie?

Chodzi wszak nie o bagatelę ale o rzeczy najważniejsze, bezwątpienia podstawowe, przesądzające losy kolejarzy na wiele, wiele lat, chodzi wszak o egzystencję ruchu zawodowego, który stanie się niepotrzebny, gdy w tej przełomowej chwili nie sprosta swemu zadaniu.

Nie sztuka było protestować wtedy, gdy przeciwnik był słaby—sztuka zaprotestować teraz gdy jest silny i potężny. Sztuka — ale i sztuk dokonywać trzeba gdy chodzi o byt, o egzystencję kolejarzy.

My jedni tej placówki obronić nie zdołamy. Czynimy co jest naszym obowiązkiem — wzywamy innych do czynu.

I czekamy na rezultat wezwania!

AUDJENCJA U P. MINISTRA.

Dnia 17 stycznia 1928 r. p. Minister Komunikacji **P. Romocki** w obecności Dyr. Dep. Adm. **D-ra A. Gałeckiego** przyjął delegację Zarządu Głównego Z. Z. M. w osobach kol. kol.: **Borkowskiego, Spyta, Klewenhagena, Kuczkowskiego** i **Schabowskiego.**

W czasie audjencji poruszono i omówiono następujące sprawy:

1. Sprawę reorganizacji kolejnictwa ze szczególnem uwzględnieniem związanych z tą sprawą nowych przepisów uposażeniowych i emerytalnych.
2. Sprawę podwyżki godzinowo-kilometrowego.
3. Sprawę umundurowania.
4. Sprawę nadania etatów kontraktowym maszynistom i pomocnikom w D. K. P. Wilno.
5. Sprawę podniesienia raczałtu dla dyspozytorów parowozowni.

W sprawie reorganizacji kolejnictwa p. Minister bliższych wyjaśnień nie udzielił i nie poinformował delegacji o jej stanie. Stwierdził natomiast, iż dąży do tego aby opracowane w M. K. przepisy uposażeniowe weszły w życie już z dniem 1 stycznia 1928 r. Brzmienie tych przepisów jest już w M. K. ostatecznie zdecydowane a dalsze losy sprawy zależą od Rady Ministrów. Wynika z tego, iż p. Minister nie zamierza uzgodnić treści tych przepisów ze Związkami lecz zdecydowany jest załatwić tę sprawę bez porozumienia z reprezentacją pracowników.

Delegacja zwróciła p. Ministrowi uwagę na projektowany sposób zaszeregowania maszynistów do stworzyć się mających stopni służbowych. Według projektów M. K. pracownicy zaszeregowani dotąd do VIII grupy uposażeniowej mają być zaszeregowani do 8 stopnia płacy niektórzy nawet do 9-tego stopnia (wyższy niż ósmy). Tylko maszyniści I kl. zaszeregowani być mają niżej, a mianowicie do 7-ego stopnia (niższy niż ósmy) Związek protestował stanowczo przeciwko temu projektowi tak w treści poprawek zgłoszonych w lipcu 1927 jak też i na VIII-ym Walnym Zjeździe. Delegacja zapytała zatem p. Ministra jakie stanowisko w tej sprawie zajmuje. P. Minister oświadczył, iż maszyniści byli w dotychczasowem zaszeregowaniu uprzywilejowani, wobec czego inni pracownicy dotąd w stosunku do maszynistów upośledzeni muszą dostać się na właściwe miejsca, zaś maszyniści muszą być w zaszeregowaniu stosownie obniżeni. Dlatego poprawki związku w tym względzie nie mogą być wzięte pod uwagę.

Na zapytanie jaki zachodzi związek pomiędzy wprowadzeniem w życie nowych przepisów uposażeniowych dla kolejarzy a dyskutowaną obecnie w Rządzie sprawą tymczasowych podwyżek dla pracowników państwowych p. Minister oświadczył, iż dąży do wprowadzenia w życie nowych przepisów upos. od stycznia, gdyby to jednak okazało się na razie niemożliwem—to przyznana ew. podwyżka będzie uważana za zaliczkę na poczet nowych poborów, których moc obowiązująca według intencyj p. Ministra ma zacząć się z dniem 1. I. 1928, choćby nawet ich ogłoszenie nastąpiło później.

W sprawie nowych przepisów emerytalnych p. Minister oświadczył, iż odnośne projekty są również w Ministerstwie Komunikacji ostatecznie zdecydowane i są obecnie uzgadniane z innymi Ministerstwami. Wynika z tego, iż także i tych przepisów p. Minister nie myśli uzgadniać ze Związkami. Terminu wprowadzenia w życie tych przepisów p. Minister nie określił. Natomiast p. Minister stwierdził kategorycznie, iż postulaty Związku dotyczące t. zw. „roku za półtora“ zostały w całej pełni uwzględnione i to tak za służbę w państwie polskiem dla ogółu maszynistów jak też i za służbę w b. państwach zaborczych dla maszynistów małopolskich.

Sprawa podwyżki godzinowo-kilometrowego została również przez M. K. zdecydowana ostatecznie. Wynika stąd, iż M. K. także i tej sprawy ze związkiem uzgodnić nie chce. mimo to, iż M. K. w swoim czasie oficjalnie to związkowi obiecało. Proponowana przez M.K. podwyżka stawek (10—17 prc.) zwiększona być nie może. Natomiast p. Minister obiecał porozumieć się z Ministerstwem Skarbu i ustalić czy będzie możliwe wprowadzić nowe stawki z terminem wstecznym (listopad 1927 r.).

W sprawie umundurowania p. Minister zajął stanowisko odmowne motywując je okolicznością, iż maszyniści nie stykają się z publicznością i umundurowania nie potrzebują, zaś własne ich ubranie zabezpieczone jest przed zniszczeniem przez płaszcze ochronne.

Na uwagę ze strony delegacji, iż p. Dyr. Dep. Adm. Dr. Gałecki obiecał swego czasu związkowi załatwić ten postulat w ciągu r. bieżącego p. Minister zmienił swoje stanowisko, obiecując rozpatrzyć tę sprawę i zastanowić się nad realizacją postulatów w miarę możliwości budżetowych.

W sprawie przemianowania na etat kontraktowych maszynistów w DKP. Wilno p. Minister oświadczył, iż w zasadzie podziela stanowisko związku i wyda stosowne instrukcje wydziałowi osobowemu.

Wreszcie sprawę ryczałtu dla dyspozytorów przekazał p. Minister do załatwienia Departamentowi Adm. M. K.

Rezultaty audjencji, naogół wybitnie dla interesów naszych niekorzystne, omawiamy obszerniej na innych miejscach niniejszego numeru „Maszynisty“.

Co słychać ze sprawą poprawy bytu?

Dzięki wyjątkowej troskliwości, z jaką Rząd ukrywa swoje prace i swoje zamiary — dotąd (20 stycznia) nie wiemy nic pewnego o losie uposażeń pracowników państwowych.

Wszystkie „ostateczne" terminy ustalone przez Rząd dawno już minęły, nędza mas pracowniczych rośnie z dnia na dzień, wzburzenie potęguje się coraz widoczniej. Na horyzoncie ukazują się już pierwsze zwiastuny burzy. Zastrejkowały samorzutnie warsztaty kolejowe w Pruszkowie i Warszawie a (według dotąd niesprawdzonych wiadomości) także i we Lwowie. Fala niezadowolenia rośnie. Z trudem udaje się związkom opanować zniecierpliwienie doprowadzonych do ostateczności pracowników.

Tymczasem Rząd milczy i tak dokładnie konspiruje swoje zamiary, że mimo wszelkie wysiłki nie wiemy dotąd nic prócz plotek. Prasa rządowa przynosi wprawdzie od czasu do czasu rzekomo „z najlepszych źródeł" uspakajające wiadomości, mają one jednak tę właściwość, że nigdy jakoś sprawdzić się nie chcą.

Zmuszeni jesteśmy zatem wbrew naszemu zwyczajowi rejestrować półsłówka i plotki, starając się wyłuskać z nich choć cień prawdy.

A zatem: Ponoć uzgodniono w Rządzie projekt przyznania pracownikom państwowym tymczasowego zasiłku na okres trzech pierwszych miesięcy r. 1928 i to po 15 proc. miesięcznie. Skądinąd słychać, że pracownicy wyższych grup mają otrzymać 18 prc., niższych zaś grup po 15 proc. Zasiłek ten obliczony ma być łącznie (45 proc. i wypłacony w 2 ratach (po 22 i pół proc.), z których pierwsza płatna ma być już 25 stycznia (?), druga zaś 5 marca b. r.

O zasadniczej regulacji płac ponoć mowy niema. P. Wicepremjer Bartel poinformował reprezentantów Związku Nauczycielstwa Szkół Powszechnych, że nie może uregulować zasadniczo sprawy uposażenia, gdyż zależy to od podwyższenia podatków a na to rząd nie ma pełnomocnictw. P. Bartel kazał nam zatem zaczekać, aż zbierze się Sejm i zdoła przedyskutować projekty podatkowe a potem projekt ustawy uposażeniowej. Czekaj tatka latka...

Inna znowu wersja powiada, iż Marszałek Piłsudski nie zgadza się na prowizoryczne podwyżki uposażeń, lecz żąda ostatecznego załatwienia tej sprawy. Jak?... o tem wersja milczy.

Z uposażeniem pracowników kolejowych jest znowu inna historja.

Na innem miejscu podajemy przebieg audjencji Zarządu Głównego Z. Z. M. u p. Ministra Romockiego. P. Minister oświadczył, iż dąży do wprowadzenia w życie projektu przepisów uposażeniowych od dnia 1 stycznia b. r. a zatem z mocą ostateczną gdyby skutkiem przeciągania się tej sprawy tymczasowe podwyżki okazały się konieczne — będą one miały charakter zaliczek na przyszłe uposażenie, które w każdym razie od stycznia obowiązywać powinno.

Na łamach prasy codziennej ukazała się ostatnio wiadomość również z niedość pewnych źródeł pochodząca, która zdaje się być potwierdzeniem słów p. Ministra.

Ponoć w dniu 18 stycznia odbyła się międzyministerjalna narada, w której zredagowano ostatecznie projekt przepisów uposażeniowych dla kolejarzy.

Przewiduje się podobno 14 grup uposażenia dla kolejarzy etatowych (1-sza najniższa, 14-ta najwyższa). Płaca zasadnicza w grupie pierwszej ma wynosić 150 zł. w grupie czternastej 950 zł. Dla każdej grupy przewiduje się dodatki służbowe tem wyższe im wyższa grupa. Taki dodatek w grupie 1-szej ma wynosić 10 zł., w grupach średnich mniej—więcej 50 zł. Dodatek mieszkaniowy ma być pozostawiony w dotychczasowej wysokości (przyczem nie wiadomo co ta „dotychczasowa wysokość" ma oznaczać bo dotąd wypłacano ten dodatek w kwotach śmiesznie niskich i dopiero w jesieni roku ubiegłego jednorazowo wyrównano różnicę).

Dodatek ekonomiczny na żonę znosi się zupełnie i przyznaje się wyłącznie na dzieci (do czworga włącznie) Wysokość dodatku nieznana.

Z tych skąpych wiadomości trudno wyrobić sobie zdanie o treści projektu. Jasnem i niewątpliwem zdaje się być tylko to, że 99 proc. poprawek, które wnieśliśmy swego czasu Rząd odrzucił. Między innymi jak się zdaje, odrzucono także zasadniczą naszą poprawkę dotyczącą zaszeregowania.

Nie wiadomo odkąd będą obowiązywały nowe przepisy: czy jak chce M. K. od 1 stycznia, czy też jak wolałoby Ministerstwo Skarbu od 1 kwietnia, czy też może jak chce p. Bartel aż zbierze się przyszły Sejm i uchwali podwyżkę podatków.

Ponadto, błąkają się, jak słychać, w Rządzie przekonania, według których kolejarzy nie należy wyłączać ze wspólnej ustawy uposażeniowej.

Nie wiemy czy w chwili, gdy niniejszy artykuł dojdzie do rąk czytelników wszystkie te plotki będą miały jakąkolwiek wartość. W każdej kawiarni mówią inaczej a nawet w jednym i tym samym lokalu mówią rano co innego a wieczorem też co innego.

Tymczasem do kolejarzy przychodzą pewni ludzie uważający się za „poważnych", którzy opowiadają im o „współpracy" z rządem i o korzyściach, które z tej „współpracy" napewno wynikną.

Dlaczego nie? Kawiarnie prosperują, płacą podatki. Życie gospodarcze rozwija się pomyślnie...

Z ostatniej chwili

Regulacja poborów pracowników państwowych odroczona bezterminowo. Osobnych przepisów uposażeniowych dla kolejarzy na razie nie będzie. Tymczasowa podwyżka uposażeń w wysokości 45 proc. poborów płatna w 2 ratach (25 stycznia i 10 marca).

W chwili gdy oddajemy do druku niniejszy numer „Maszynisty" dowiadujemy się o sposobie załatwienia sprawy podwyżki uposażeń.

W dziennikach porannych z dnia 21 stycznia b. r. ukazały się w tej sprawie następujące wiadomości ze źródeł urzędowych:

„Dnia 19 b. m. w godzinach popołudniowych odbyło się posiedzenie gabinetowe rady ministrów pod przewodnictwem szefa rządu p. Marszałka Piłsudskiego. Ustalono na niem budżet Rzeczypospolitej na rok 1928-29, którego preliminarz będzie przez rząd wniesiony do sejmu. Preliminarz ten w rozchodach wynosi 2.476.000.000; nadwyżka dochodów wynosi 49.000.000 zł., dochody zatem preliminowano na sumę 2.525.000.000 złotych.

Analiza budżetu doprowadza do wniosków, że regulacja zasadnicza uposażeń urzędników jest przez rząd nie do przeprowadzenia w chwili obecnej bez wynalezienia nowych źródeł dochodów. Wyszukanie tych źródeł jest obecnie niemożliwe wobec ograniczeń wynikających z pełnomocnictw. Pełnomocnictwa bowiem nie pozwalają rządowi podnosić podatków. Dlatego rząd wejdzie do sejmu z wnioskami o podwyższenie dochodów w celu zasadniczego uregulowania poborów funkcj. państw. **Na okres obecny, mianowicie na I kwartał 1928 r., Rząd uchwalił wypłacić funkcjonarjuszom państwowym doraźną zapomogę w wysokości 45 proc. uposażenia miesięcznego. Zapomoga ta będzie płatna w dwóch równych ratach: Dnia 25 stycznia r. b. i 10 marca r. b.".**

Z komunikatu tego wynika, iż rząd postanowił **odłożyć ostateczne załatwienie sprawy uposażeń pracowniczych na termin nieokreślony.** Przedłożenia podatkowe i projekty uposażeniowe nie mogą być przecież rozpatrzone przez przyszły Sejm w ciągu kilku dni. **Niema zatem mowy o wprowadzeniu w życie projektów takich od dnia 1 kwietnia 1928 r. wobec czego sprawa przewlecze się na czas dłuższy.**

Tymczasowa podwyżka uposażeń nie jest ani wystarczająca ani też sprawiedliwa. **Uderza pokrzywdzenie najbardziej dotkniętych obecnymi warunkami życiowymi najniższych grup uposażeniowych.**

Okazuje się nadto, iż **zapatrywanie p. Ministra Komunikacji nie utrzymało się na Radzie Ministrów wobec czego odrębne przepisy uposażeniowe dla**

kolejarzy nie będą na razie wprowadzone w życie.

W związku z podaną powyżej uchwałą R. M. p. Wicepremjer Bartel udzielił prasie obszernego wywiadu, w którym uzasadnił stanowisko rządu.

Bliższem omówieniem uchwały R. M. i wywiadu p. Wicepremjera zajmiemy się w następnym numerze „Maszynisty".

TEKST ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA O DODATKU DLA PRAC. PAŃSTWOWYCH.

(brzmienie nieoficjalne).

Art. 1-szy. „Pełniącym służbę na obszarze państwa polskiego funkcjonarjuszom państwowym, wymienionym w ustawie o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych, — funkcjonarjuszom dyrekcji lasów państwowych i nadleśnictw, sędziom i prokuratorom, praktykantom i aplikantom oraz wojskowym zawodowym i zatrzymanym czasowo w służbie czynnej oficerom rezerwy, **przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości 45 proc. uposażenia miesięcznego".**

Art. 2. „Prawo do jednorazowego zasiłku przysługuje pracownikom kontraktowym w służbie państwowej, pobierającym wynagrodzenie według grup uposażenia funkcjonarjuszów państwowych".

Art. 3. „Jednorazowy zasiłek w wysokości 45 prc. wynagrodzenia miesięcznego przyznaje się również:

a) pracownikom kontraktowym w służbie państwowej, których całkowite uposażenie miesięczne, ustalone w sposób ryczałtowy nie przekracza kwoty 1.000 zł.;

b) nieetatowym pracownikom kolejowym, stałym dziennie płatnym;

c) czasowym i próbnym pracownikom kolejowym i oraz

d) pracownikom dziennie płatnym pobierającym wynagrodzenie według grup uposażenia funkcjonarjuszów państwowych.

Za podstawę obliczenia tego zasiłku przyjmuje się uposażenie miesięczne.

Art. 4 Osobom, uprawnionym do pobierania uposażenia emerytalnego, pensji wdowiej lub sierocej, przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości 45 prc. miesięcznego uposażenia emerytalnego względnie pensji wdowiej lub sierocej.

Art. 5. **Jednorazowy zasiłek wypłacony będzie w dniach 25 stycznia i 10 marca r. b. w dwóch równych ratach.**

NIEPOWODZENIE PROJEKTÓW M. K. DOTYCZĄCYCH REORGANIZACJI KOLEJNICTWA.

Również w ostatniej chwili dowiadujemy się, iż opracowany już ostatecznie przez M. K. projekt o reorganizacji kolejnictwa odesłany został do Rady Ministrów, gdzie spotkał się jednak z poważnym sprzeciwem. Podobno sprzeciw pochodzi ze strony tak bardzo miarodajnej, iż stawia całą sprawę pod znakiem zapytania.

Najprawdopodobniej wobec niepowodzenia zasadniczego projektu upadają także i inne projekty (przepisów **pragmatycznych, emerytalnych, uposażeniowych i t. d.),** których wprowadzenie uzależnione było od zasadniczych zmian w strukturze organizacyjnej kolei.

SPRAWY SŁUŻBOWE

BILETY WOLNEJ JAZDY DLA EMERYTÓW, WDÓW I SIEROT.

P. Minister Komunikacji decyzją z dnia 19 grudnia 1927 r. Nr. 22576/2/27 przyznał emerytowanym pracownikom P.K.P., ich rodzinom, wdowom i sierotom po kolejarzach, pobierającym zaopatrzenie wdowie lub sieroce, tudzież b. pracownikom pobierającym odszkodowanie za nieszczęśliwe wypadki albo też dary z łaski oraz ich rodzinom po jednym bilecie wolnej jazdy na P.K.P. na jeden rok kalendarzowy łącznie na całą rodzinę, do której zaliczają się członkowie, posiadający na mocy obowiązujących przepisów uprawnienie do korzystania z przejazdów ulgowych na podstawie tożsamości osoby (legitymacyj).

Do wystawiania wzmiankowanych biletów upoważnione są właściwe Dyrekcje P.K.P., z których emeryci, wdowy i sieroty pobierają zaopatrzenie.

Odnośne prośby winni interesowani przedkładać Wydziałowi Osobowemu Dyrekcji.

ULGI PRZEJAZDOWE DLA PRACOWNIKÓW NIEETATOWYCH.

Pismem z dnia 9.X. 1927 r. Nr. I. 21493/2/27, M. K. zarządziło co następuje:

Dyrekcje Kolei Państwowych w rozmaity sposób stosują do członków rodziny pracowników niestałych, dziennie płatnych, ulgi przejazdowe, mając na uwadze, że ustawa uposażeniowa z dnia 9.X. 1923 r. nie przewiduje dodatku ekonomicznego dla członków rodziny pracowników.

Celem uregulowania tej sprawy, Ministerstwo Komunikacji powołując się na okólnik swój z dn. 15.XI 1926 r. Nr. I.19989/2/26, orzekający, że wszyscy pracownicy nieetatowi (stali, kontraktowi i niestali, próbni, czasowi) oraz ich rodziny, a więc i dziennie płatni, nabywają prawa do ulg przejazdowych po 2-letniej nieprzerwanej służbie — oznajmia, że członkom rodziny tych wszystkich wymienionych pracowników nieetatowych należy przyznawać wszystkie ulgi przejazdowe narówni z rodzinami pracowników etatowych, o ile członkowie rodziny nietatowych posiadają warunki do przyznania dodatku ekonomicznego (dzieci — pasierby do lat 18 wzgl. 24) a czas 2-letniej służby głowy rodziny odpowiada warunkom okólnika M.K. z dnia 9.V. 1927 r.Nr. 817/2/27.

CZAS PRZYGOTOWANIA PAROWOZU W D.K.P. STANISŁAWÓW.

Na skutek interwencji naszego Związku, wydało M. K. polecenie Dyrekcji Stanisławowskiej, aby czas potrzebny na odbiór parowozów do pociągów w Stanisławowie określiła na 1 i pół podziny. (Pismo M. K. z dnia 28 grudnia 1927 r. Nr. I 26424/2/27).

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

KIELCE.

Zjazd Okręgowy. W dniu 4. I. 1928 r. zwołany został przez Zarząd Okręgowy Z. Z. M. Dyrekcji Radomskiej doroczny Zjazd Okręgowy Prezesów i Delegatów Kół miejscowych. Zjazd odbył się w Kielcach, w sali zrzeszenia rzemieślników, Orla 4, i wzięli w nim udział: Prezes Związku kol. **Borkowski**, Skarbnik Zw. kol. **Sommerfeldt** oraz Zarząd Okręgowy w komplecie t. j. kol. kol.: **Żeber, Michniewski, Olszak, Pęcikiewicz, Gorczyński, Nieradzki, Orlikowski, Kowalski, Stermaszewski,** oraz Delegaci z Kół miejscowych, a mianowicie:

z Koła Strzemieszyce — kol. **Woźniakiewicz, Pieńkowski, Krakowiak;**

Z Koła Kielce — kol. **Leśniewski, Bakalarz, Dąbrowski;**

z Koła Skarżysko—kol. **Przyłęcki, Marczewski;**

z Koła Dęblin — kol. **Gustowski;**

z Koła Lublin — kol. **Żochowski, Szyszkowski, Boguszewski i Kraszewski;**

z Koła Chełm — kol. **Wojnarski, Witkowski;**

z Koła Kowel — kol. **Adamczyk, Wiktorowski, Gozdalski, Urban;**

z Koła Kiwerce — kol. **Olechowski;**

z Koła Zdołbunów — kol. **Minczewski;**

z Koła Sarny — kol. **Woźnicki, Skalski.**

Nie przybył tylko przedstawiciel wąskotorowej kolejki z parowozowni Gozdów.

Porządek obrad obejmował sprawozdanie Zarządu Okręgowego i Komisji Rewizyjnej, dyskusję, przemówienia przedstawicieli Prezydjum, uchwalenie postulatów Zjazdu, Wybór nowego Zarządu Okręgowego i Komisji Rewizyjnej, oraz wolne wnioski.

Zjazdowi przewodniczył kol **Żeber**, sekretarzował kol. **Michniewski.** Po zagajeniu zebrania, odczytaniu protokółu ostatniego Zjazdu, Prezes Okręgu kol. **Żeber** złożył obszerne sprawozdanie z rocznej działalności Zarządu Okręgowego, podkreślając z zadowoleniem fakt, iż pomimo jego długiej i ciężkiej choroby, sprawy Okręgu, nie zostały w niczem zaniedbane. Na dowód tego podaje dokładne wyliczenie załatwionych spraw, z pośród których przeszło 50 procent zostało załatwionych z wynikiem dodatnim. Po wyczerpaniu spraw organizacyjnych Okręgu, omawia sprawę awansów, która jest największą troską Okręgu, poza tem porusza sprawę niemniej ważną, a m.: degradacje. W tej sprawie udało się Zarządowi Okręgowemu uzyskać dla pewnej ilości zdegradowanych poprzednio posiadane grupy uposażeniowe. Poza tem z całą intensywnością występował Zarz. Okr. w Dyrekcji w sprawie przyznania drużynom parowozowym palaczy na parowozy Ty 23, bowiem w dotychczasowych warunkach t.j. bez palaczy przeszło połowa pom. maszynistów zmuszona była opuścić służbę z powodu przepracowania, a u pozostałych pracowników wywiązały się z tej samej przyczyny choroby płucne.

W dalszym ciągu swego przemówienia poruszył sprawę dostosowania turnusów do 8 godz. dnia pracy, budowy tarcz obrotowych i trójkątów, przepałów i przesmarów, w których to sprawach interwenjował Zarząd Okręgowy w D. K. P. z wynikiem pomyślnym.

Co się tyczy etatów, kol. **Żeber** stwierdza, iż D. K. P. Radom nie wykorzystuje przeznaczonej dla drużyn parowozowych ilości etatów i nie udzielając przesunięć do I-ej klasy, powoduje temsamem wstrzymanie awansów wogóle. W sprawie tej zwraca się kol. Żeber do obecnych na zebraniu Członków Prezydjum Zw. z prośbą o poruszenie tej sprawy na terenie M. K. Na zakończenie przemówienia, bez względu na to, kto będzie stanowił przyszły Zarząd Okręgowy, wzywa Członków do solidarności i poszanowania pracy przyszłego Zarządu Okręgowego i skupienia się przy tym Zarządzie.

Drugi z kolei składa sprawozdanie Sekretarz Okręgu, kol. **Michniewicz,** informując zebranych o ilości odbytych przez Zarząd Okr. posiedzeń, ilości przyjętych i wysłanych pism i depesz, następnie podaje szczegółowe wyliczenie interwencyj u władz administracyjnych w sprawach Okręgu, lub poszczególnych kolegów, udziałów Członków Okr. w rozprawach dyscyplinarnych w charakterze obrońców, przyczem na uwagę zasługuje fakt, iż kol. Żeber występował w ciągu roku 15 razy jako obrońca w Komisji Dyscyplinarnej.

Na zakończenie przemówienia wyraża swoje głębokie zadowolenie z działalności obecnego Prezydjum Związku, które wszystkie sprawy, tak kasowe, jak i organizacyjne, a także i postulatowe, załatwia bardzo szybko, sprawnie i przeważnie z wynikiem dodatnim.

Po sekretarzu Okręgu składa sprawozdanie kasowe Skarbnik Okr. kol. **Olszak,** przedstawiając dokładny bilans przychodu i rozchodu z osobnemi wyjaśnieniami do każdej pozycji. Sprawozdanie kasowe uzupełniają członkowie Komisji Rewizyjnej, stwierdzając, iż praca Zarządu Okręgowego prowadzona jest bez zarzutu i bez zwłoki, wszelkie rachunki i wydatki są należycie usprawiedliwione, książki kasowe, jak i cała robota kancelaryjna prowadzone są wzorowo.

Nad sprawozdaniem Zarządu Okręgowego otworzona została dyskusja, w której głos zabierali koledzy: **Wojnarowski, Gustowski, Witkowski, Adamczyk, Kraszewski, Woźniakiewicz, Woźnicki** i wielu innych. W rezultacie dyskusji udzielono jednogłośnie absolutorjum ustępującemu Zarządowi.

Następnie, stosownie do porządku obrad, zabrał głos Prezes Związku, kol. **Borkowski,** który przed przystąpieniem do omówienia spraw postulatowych, charakteryzuje chwilę obecną t. j. okres przedwyborczy. Omawia pracę poprzedniego sejmu i stanowisko poszczególnych klubów sejmowych w kwestji poprawy bytu pracowników państwowych. Wyjaśnia przytem stanowisko Prezydjum Z. Z. M., odnośnie do mających nastąpić wyborów, zaznaczając, iż Z. Z. M. pójdzie na tę stronę, po której będzie widziało pewną gwarancję popierania postulatów drużyn parowozowych, jak i całej klasy pracującej.

W sprawach postulatowych Prezes Zw. kol. Borkowski komunikuje o mającej nastąpić zwyżce godzinowo-kilometrowego i o odmownem stanowisku M. K. w sprawie uzgodnienia z Z. Z. M. projektu tej podwyżki, o złagodzeniu treści okólnika, dotyczącego kar za przejechanie sygnału „stój", o skróceniu czasu noszenia kożuchów oraz o przewidzianej zwyżce etatów w budżecie na r. 1928/29.

Porusza następnie sprawę nowych ustaw, mających wejść w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r. i wyraża obawę, czy poprawki, zgłoszone przez Z. Z. M. i Z. Z. K. do tych ustaw, będą uwzględnione, bowiem w razie nieuwzględnienia tych poprawek, zamiast poprawy, nastąpiłoby pogorszenie warunków pracy. Dalej kol. Borkowski nawołuje, aby przy głosowaniu do ciał ustawodawczych członkowie zachowali się ściśle według wskazówek zalecanych przez Prezydjum, które śledzi bieg całej polityki i w odpowiedniej chwili da wskazówki, na kogo rzucić głosy, by nasze interesy były należycie bronione.

Skarbnik Zw., kol. **Sommerfeldt** przedstawia obecny stan majątkowy Związku i omawia sprawę odpraw emerytalnych. Podaje dokładny stan kasy i przypuszczalne koszta inwestycyj.

Sprawozdanie członków Prezydjum zostaje przyjęte do wiadomości bez dyskusji, poczem następuje opracowanie rezolucji zjazdowej, składającej się z szeregu wniosków na temat poprawy warunków pracy i bytu.

W dalszym ciągu porządku obrad następuje wybór nowego Zarządu Okręgowego. Wynik wyboru jest następujący:

Przewodniczącym wybrany został ponownie kol. **Żeber** Władysław. Zastępcami przewodniczącego koledzy: **Adamczyk** Stanisław i **Marczewski** Kazimierz, sekretarzem — kol. **Michniewski** Antoni (ponownie), skarbnikiem — kol. **Olszak** Stanisław (ponownie). Do Komisji Rewizyjnej zostali powołani koledzy: **Nieradzki, Orlikowski** i **Wojnarski,** zaś na zastępców Kom Rew. koledzy: **Leśniewski** i **Dąbrowski.**

W wolnych wnioskach poruszono sprawę pożyczek dla kół na cele kulturalno-oświatowe, budowy sanatorjów dla członków Z. Z. M. oraz szereg innych spraw wewn.-organizacyjnych, a następnie sprawy natury lokalnej.

Zjazd zakończono o godz. 20-ej okrzykiem na cześć Z. Z. M.

W wykonaniu uchwał dorocznego Zjazdu Okręgowego Z.Z.M., odbytego w dniu 3 stycznia 28 r. w Kielcach, w dniu 5.I.28 r. ,delegacja złożona z Prezesa Zw. kol. **Borkowskiego,** Prezesa Okręgu kol.**Żebra** i Wicepr. Okr. kol. **Adamczyka,** przedłożyła Dyrekcji K. P. w Radomiu rezolucję zjazdową.

Delegację przyjął Dyrektor Wydz. Mechanicznego p. Inż. **Krzyżanowski,** rozważając z nią szczegółowo punkt po punkcie.

W rezultacie p. Inż. Krzyżanowski udzielił delegacji następujących wyjaśnień:

1) W sprawie **awansów** — iż sprawa ta uzależniona jest wyłącznie od stanowiska M. K.

2) W sprawie **zdegradowanych** — będą czynione w miarę wolnych miejsc przywrócenia uprzednio zajmowanych stanowisk.

3) W sprawie **palaczy na parowozy Ty. 23** — Dyrekcja oczekuje decyzji M. K.

4) **Obsługiwanie przestrzeni Strzemieszyce — Skarżysko przez drużyny parowozowe ze Strzemieszyc** — nie będzie wprowadzone w życie.

5) W sprawie **redukowania parowozowni** — sprawa ta nie jest w tej chwili aktualna.

6) W sprawie **zawieszenia za przejechanie sygnału „stój"** — będzie stosowane rozporządzenie M.K. z dnia 7.XI 1927 L. I.19191/2/27.

7) W sprawie **podmian na przetokach** — podmiany będą dawane tam, gdzie zostaje przekroczony 8 godz. dzień pracy.

8) W sprawie **listy starszeństwa** — lista powyższa będzie podana do wiadomości ogółu i stosowana przy awansach.

9) W sprawie **kar porządkowych**— kary te nie będą wpływały na kwalifikację.

Co się tyczy podwyższenia procentu hamowanego ciężaru, Prezydjum Związku wystąpi w najbliższym czasie do M. K.

SKARŻYSKO.

Walne Zebranie Koła. W dniu 19 listopada r. b. odbyło się w Kole Skarżysko przy udziale 70 członków Walne Zebranie Koła. Z ramienia Prezydjum uczestniczył w zebraniu Wiceprezes kol. **Komorowski,** oraz Skarbnik kol. **Sommerfeldt,** z ramienia Okręgu koledzy **Żeber** i **Olszak.**

Porządek obrad był następujący:

1) Sprawozdanie Zarządu Koła,
2) Referaty Członków Zarządu Głównego i Okręgowego,
3) Dyskusja,
4) Lista starszeństwa,
5) Wolne wnioski.

Zebraniu przewodniczył kol. **Nieradzki,** sekretarzował kol. **Niziołek.**

Zebranie zagaił Przewodniczący Koła kol. **Nieradzki** przedstawiając stan organizacyjny Koła, poczem kol. **Wasilewski** zaznajomił zebranych ze stanem kasy.

Po sprawozdaniu Zarządu Koła, przemawiali Przedstawiciele Prezydjum i Zarządu Okręgowego, a następnie otworzono dyskusję, w której zabierali głos koledzy: Nieradzki, Witkowski, Koperski, Przyłęcki, Kromer i Pęcikiewicz.

Punkt 4-ty obrad t. j. sprawę listy starszeństwa omawiano bardzo szeroko, a na zakończenie jednogłośnie domagano się **ażeby starszeństwo było określane ściśle według obowiązujących przepisów.**

W wolnych wnioskach poruszono sprawę djet dla pomocników maszynistów delegowanych na kursa do Radomia oraz dla drużyn, które jeżdżą pociągami gospodarczemi, będącemi w drodze po tygodniu i nie otrzymują djet za te wyjazdy. Następnie poruszono jeszcze sprawę parowozów przetokowych, których dotychczas pracowało na stacji pięć a obecnie przydzielono szósty, zaś opalanie tegoż ma się dokonywać kosztem premji węglowej pracowników. Narzekano na miejscowe władze, które nie żądając na czas aktów osobistych pracownika przechodzącego do emerytury powodują, iż pracownik pozbawiony poborów stałych a nie mając jeszcze wyznaczonej emerytury — pozostaje bez środków do życia.

Otworzenie bibljoteki i czytelni. W dniu 1 stycznia 1928 r., w dzień Nowego Roku, odbyło się w Skarżysku uroczyste otwarcie bibljoteki i czytelni przy miejscowem Kole Z. Z. M., w sali wykładowej maszynistów.

Bibljoteka będzie uskuteczniała wypożyczanie książek 2 razy na tydzień t. j. we **wtorki** i **piątki** każdego tygodnia, w godzinach 17 — 20, natomiast czytelnia będzie czynna każdego dnia.

Bliższe warunki wypożyczania książek oraz korzystania z czytelni będą podane na miejscu.

Prezydjum Z. Z. M. wita z uznaniem stworzenie przez członków Koła Skarżysko tak kulturalnej placówki i życzy jej pomyślnego rozwoju.

STRZEMIESZYCE.

Zebranie Koła. W dniu 5. XI. 27 r. odbyło się Walne Zebranie Koła Strzemieszyce z udziałem Prezesa Zw. kol. **Borkowskiego,** Wiceprezesa kol. **Komorowskiego** oraz Naczelnika parowozowni p. **Banaszkiewicza** w charakterze gościa.

Zebraniu przewodniczył kol. **Woźniakiewicz,** sekretarzował kol. **Rozot.**

Po zagajeniu zebrania i przyjęciu protokółu, przewodniczący kol. **Woźniakiewicz** udzielił głosu Prezesowi Zw. kol. **Borkowskiemu,** który w dłuższem przemówieniu omówił najważniejszą sprawę dotyczącą kolejarzy t. j. poprawę bytu, poinformował zebranych o wynikach ostatnich konferencyj w M. K., poruszył sprawę umundurowania i zawiadomił o zamiarze anulowania okólnika na zasadzie którego za przejechanie sygnału „stój“ zawieszano maszynistę w służbie.

W sprawach organizacyjnych Zw. nawoływał członków do zakładania Kółek Technicznych, celem rozszerzaniu zakresu wiedzy fachowej.

Drugi z kolei przemawiał kol. **Komorowski** w sprawach wewnętrzno organizacyjnych Zw., informując zebranych o wysokich świadczeniach Związku na rzecz członków w postaci obron prawnych i zapomóg.

W sprawach lokalnych Koła przemawiali kol. **Woźnicki, Kowalski, Krakowiak, Jarno i Szumilas.**

Dłuższe przemówienie wygłosił Naczelnik parowozowni p. **Banaszkiewicz,** wyjaśniając sprawę awansów drużyn parowozowych na terenie Strzemieszyc oraz popierając wniosek Prezesa Zw. kol. Borkowskiego co do zakładania kółek technicznych.

Po wyczerpaniu dyskusji na temat listy starszeństwa zgromadzenie zamknięto.

SZOPIENICE.

Zebranie Koła. W dniu 19 listopada 1927 r. odbyło się walne zebranie członków Koła Szopienice.

Porządek obrad obejmował z ważniejszych spraw: sprawozdanie ustępującego zarządu, wybór nowego zarządu Koła, oraz wolne wnioski.

Na zebraniu przewodniczył kol. **Krzystolik,** sekretarzował kol. **Hornik.**

Po wygłoszeniu sprawozdań przez członków ustępującego zarządu i wyczerpaniu dyskusji, wybrano nowy zarząd Koła w następującym składzie:

Przewodniczący — kol. **Krzystolik Jan.**
Zast. przewodniczącego — kol. **Krajniak Paweł.**
Sekretarz — kol. **Sklorz Teodor.**
Zastępca sekretarza — kol. **Hornik Wiktor.**
Skarbnik — kol. **Berg Wilhelm.**
Komisję Rewizyjną stanowią: koledzy: **Sosnowski, Pethe i Klimczak.**

W wolnych wnioskach poruszono sprawy lokalne miejscowej parowozowni, domagając się poprawy warunków hygjenicznych i wprowadzenia drobnych ulepszeń służbowych.

CZĘSTOCHOWA.

Zebranie Koła i wybór Zarządu. W dniu 12. X. 27 r. odbyło się w Kole miejscowem Z. Z. M. Częstochowa zebranie Koła, które miało za zadanie głównie wybór zarządu Koła.

Nowy Zarząd Koła ukonstytuował się w następującym składzie:

Przewodniczącym — wybrany zo— kol. **Krajewski** Piotr,
Wiceprzewodniczącym — kol. **Marszałek** Jan,
Sekretarzem — kol. **Skawiński** Stanisław,
Wicesekretarzem — kol. **Głuszczuk** Stefan,
Skarbnikiem — kol. **Górak** Stanisław,
Zast. skarbnika — kol. **Zaskórski** Bolesław.

ŁÓDŹ-KALISKA.

Zebranie Koła. W dniu 16 grudnia 1927 r. odbyło się walne zebranie Koła Łódź-Kaliska, przy udziale wicepr. Zw. kol. **Komorowskiego,** prezesa Okręgu Warszawskiego kol. **Lisiewicza,** oraz 40 członków Koła.

Porządek obrad obejmował następujące sprawy:

1) zagajenie,
2) referaty członków Zarządu Gł. i Okr.
3) dyskusja nad referatami,
4) wolne wnioski.

Na zebraniu przewodniczył kol. **Michalski,** obowiązki sekretarza pełnił kol. **Gernatowski.**

Po zagajeniu obrad przez przewodniczącego, Przedstawiciele Zarządu Głównego i Okręgowego wygłosili referaty, nad któremi otwarto dyskusję. W dyskusji przemawiali kol. kol.: Michalski, Oryński, Kozerski, Sulgiewicz, Godlewski, Gernatowski i Staniszewski.

W wolnych wnioskach poruszono sprawę przesmarów i turnusów, oraz narzekano na władze kolejowe, które zmuszają do łamania ustawy o 8-mio godzinnym dniu pracy i nakładają kary za odmowę pełnienia służby w godzinach nadliczbowych.

Kasa główna

Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce wypłaciła od 1.XII do 31.XII.27 r. tytułem zapomóg następujące sumy:

TREŚĆ		Zapomogi na obrony prawne		Zapomogi chorym		Zapomogi pośmiertne		RAZEM	
		zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
OKRĘG WARSZAWSKI									
Bogacki J.	—Warsz.-Gł.			46	—			46	—
Głowacki W.	— „ „			184	—			184	—
Kowalewski B.	— „	200	—					200	—
Jędrzejewski R.	— „ Wsch.			72	—			72	—
Pazio K.	— „ „			38	—			38	—
Koktysz J.	— „ Gd.			78	—			78	—
Maliszewski A.	— „ „			60	—			60	—
Kubisz A.	— „ „	137	50					137	50
Górski A.	— „ Praga	300	—					300	—
Rosiak S.	— „ „	300	—					300	—
Kaczorowski S.	— „ „	150	—					150	—
Petrow S.	— „ „	150	—					150	—
Lewandowski St.	—Sompolno			26	—			26	—
Neuman L.	—Piotrków			30	—			30	—
Szymankiewicz M.	—Skierniewice	35	25					35	25
Stęplewski W.	—Sosnowiec			58	—			58	—
Pieczyński J.	— „			22	—			22	—
Wierzbowski K.	—Łódź-Kal.			58	—	650	—	708	—
Nadolski J.	—Kutno			60	—			60	—
Woźniak H.	—Koluszki			124	—			124	—
Czerwiński W.	—Ostrołęka			36	—			36	—
Zarychta R.	—Łazy	187	50					187	50
OKRĘG STANISŁAWOWSKI									
Denenfeld W.	—Stanisławów			46	—			46	—
Strohal L.	— „			16	—	650	—	666	—
Loreth E.	— „			56	—			56	—
Jenczko Z.	—Chodorów			64	—			64	—
OKRĘG LWOWSKI									
Szmajkowski W.	—Lwów			64	—			64	—
Tymecki St.	— „			74	—			74	—
Kamieniarz J.	— „			114	—			114	—
Markowski T.	— „					650	—	650	—
Czup St.	— „			86	—			86	—
Neżnyk B.	— „	100	—					100	—
Micinowski S.	—Przemyśl			64	—			64	—
OKRĘG KRAKOWSKI									
Skoczyński K.	—Kraków Pł.			20	—			20	—
Reindl F.	— „ „			18	—			18	—
Richter K.	— „ „			68	—	650	—	718	—
Spyt St.	— „ „			102	—			102	—
OKRĘG RADOMSKI									
Piotrowski R.	—Kielce			22	—			22	—
Rotszyn W.	— „					650	—	650	—
Pabis J.	— „			104	—			104	—
Taradyś P.	—Chełm	35	25					35	25
Ziemba J.	—Strzemieszyce					650	—	650	—
OKRĘG WILEŃSKI									
Żółtowski J.	—Brześć n/B			114	—			114	—
Kowalski W.	—Wołkowysk	17	75					17	75
Dogwiłło A.	— „	17	50					17	50
OKRĘG GDAŃSKI									
Lechman J.	—Tczew			114	—			114	—
Tulibacki J.	— „			14	—			14	—
Jurgo F.	— „	500	—					500	—
OKRĘG POZNAŃSKI									
Cieśliński St.	—Ostrów					650	—	650	—
Wojciechowski S.	— „					650	—	650	—
Szymczak Fr.	— „					650	—	650	—
Obrony różne		23	50					23	50
		2.154	25	2.052	—	5.850	—	10.056	25

ZBĄSZYŃ.

Zebranie Koła. W dniu 26.XI. 1927 r. odbyło się w Zbąszyniu z polecenia Prezydjum Zw. walne zebranie Koła Z. Z. M. W zebraniu wziął udział przedstawiciel Prezydjum Zw. sekretarz generalny kol. **Siadak.**

Porządek obrad obejmował następujące sprawy: referat kol. Siadaka, sprawozdanie ze Zjazdu Okręgowego, dyskusję, sprawy wewnętrzno-organizacyjne i wolne wnioski.

Przewodniczył kol. **Ryba**, sekretarzował kol. **Tomiak.**

Przewodniczący zebrania zagaił zgromadzenie powitaniem obecnych, odczytał protokół ostatniego zebrania, poczem udzielił głosu sekretarzowi Związku kol. **Siadakowi.**

Kol. **Siadak** w obszernym referacie omówił przedewszystkiem bardzo szczegółowo sprawę projektowanych przez M. K. ustaw: uposażeniowej, emerytalnej, dyscyplinarnej oraz pragmatyki służbowej i kasy chorych. Poruszył pozatem sprawy: ośmiogodzinnego dnia pracy, awansów, godzinowo - kilometrowego, poczem przeszedł do spraw wewnętrzno-organizacyjnych Związku, omawiając między innemi sprawę świadczeń i odpraw związkowych.

Po przemówieniu sekretarza Zw. kol. Siadaka, wywiązała się dyskusja, wynikiem której było uchwalenie rezolucji, z wyrażeniem uznania dla dotychczasowej pracy Prezydjum, i podziękowania za nią, oraz z wezwaniem do dalszej intensywnej pracy dla dobra organizacji.

Po kol. Siadaku przemawiał kol. **Ryba** w sprawach wewnętrzno-organizacyjnych Koła, wyrażając między innemi swoje niezadowolenie z pracy Zarządu Okręgowego Poznańskiego i wyliczając cały szereg spraw Koła Zbąszyń, zalegających w Okręgu z załatwieniem. Przemówienie kol. Ryby wywołało dyskusję, po wyczerpaniu której omówiono sprawę wykluczenia ze Związku kol. Skrzypczaka. Sprawa ta będzie zdecydowana na posiedzeniu Zarządu Głównego.

W wolnych wnioskach zebrani domagali się interwencji w sprawach: turnusu, rezerwy, przeciążenia pociągów pośpiesznych i towarowych, utrzymania wolnych dni w planie towarowym, nieregularnych wypłat premji, zwiększenia czasu, potrzebnego na przygotowanie parowozów dla pociągów osobowych i pośpiesznych.

Na zakończenie obrad przewodniczący podziękował sekretarzowi Zw. za udzielone informacje, prosząc zarazem o wpłynięcie na Zarząd Okręgowy, aby sumienniej wykonywał swoje obowiązki.

ŻORY.

Zmiana Zarządu Koła. W dniu 18 grudnia 1927 r. odbyło się walne zebranie Koła Żory, mające na celu wybór nowego zarządu.

W wyniku wyborów nowy zarząd Koła składa się z następujących osób: z przewodniczącego w osobie kol. **Tomczaka Henryka,** zastępcy tegoż kol. **Jabłonki Fr.,** sekretarza kol. **Bielarza Józefa,** zastępcy tegoż kol. **Piwowarskiego Stan.,** oraz skarbnika kol. **Kuchnowskiego Józefa.** Komisję Rewizyjną stanowią koledzy: **Tyrtania Franciszek** i **Kolorz Franciszek.**

CHEBZIE.

Zebranie Koła i Wybór Zarządu. W dniu 18 grudnia 1928 r. o godz. 16 odbyło się zebranie członków Z.Z.M. Koła Chebzie.

Porządek obrad obejmował z ważniejszych spraw sprawozdanie Zarządu Koła, wybór nowego Zarządu i wolne wnioski.

Przewodniczył kol. **Skupień,** sekretarzował kol. **Gnot.**

Po zagajeniu zebrania przewodniczący Koła, kol. **Mutwil,** zdaje sprawozdanie z rocznej działalności Koła, omawiając szczegółowo całoroczną pracę Zarządu Koła tak w sprawach wewnętrzno - organizacyjnych, jak i

nazewnątrz w interwencjach na rzecz członków w D. K. P. i Oddziale Mechanicznym. Następnie składają kolejno sprawozdania Sekretarz i Skarbnik Koła, każdy w zakresie swego działania, poczem zebrani udzielają ustępującemu Zarządowi absolutorjum i przystępują do wyboru nowego Zarządu Koła.

Nowy Zarząd Koła powołano w następującym składzie:

Przewodniczący — kol. **Popłucz Robert;**

Wiceprzewodniczący — kol. **Gnot Józef;**

Sekretarz — kol. **Świętek Józef;**

Zast. sekretarza — kol. **Mutwil Antoni;**

Skarbnik — kol. **Świtała Józef;**

Komisja Rewizyjna — koledzy **Hajduga, Nawrot, Kuczera;**

Zast. Kom. Rew. — koledzy: **Socha i Renk.**

W wolnych wnioskach omówiono sprawy lokalne tak Koła, jak i parowozowni Chebzie.

WODZISŁAW.

Zmiana Zarządu Koła. Dnia 4 grudnia 1927 r. Koło miejscowe Wodzisław zwołało walne zebranie swych członków, na którem po złożeniu sprawozdania z rocznej działalności ustępującego zarządu, wybrano nowy zarząd Koła w osobach: kol. **Koniecznego Jana** — w charakterze przewodniczącego, kol. **Lużyny Adolfa** — w charakterze zastępcy tegoż, kol. **Honisza Fr.** — w charakterze sekretarza, kol. **Stee Rudolfa** — jako zastępcę sekretarza, oraz kol. **Drobnego Franciszka**—w charakterze skarbnika. Do Komisji Rewizyjnej weszli: koledzy **Kubsz Karol, Nowak Dominik, Kałuża Alfons,** oraz **Gawenda Joachim.**

PIOTRKÓW.

Zebranie Koła. W dniu 7.XII. 1927. odbyło się w Piotrkowie zebranie Koła Z. Z. M. W zebraniu tem wzięli udział: Prezes Zw. kol. **Borkowski,** przedstawiciel Okręgu kol. **Jaworski** oraz 37 członków Koła.

Przewodniczył kol. **Niewrzała,** zastępcą tegoż był kol. **Rudzki,** sekretarzował kol. **Żółtowski.**

Porządek obrad obejmował sprawozdanie z rocznej działalności zarządu Koła, przemówienie Prezesa Zw., dyskusję, wybór nowego Zarządu Koła i wolne wnioski.

Stosownie do porządku obrad, przystąpiono przedewszystkiem do sprawozdania z działalności Zarządu Koła. Pierwszy zabrał głos Przewodniczący Koła, kol. **Żochowski,** który po omówieniu w krótkich słowach spraw organizacyjnych Koła, scharakteryzował ciężkie warunki pracy drużyn parowozowych w Piotrkowie, wyliczając szereg niedomagań administracyjnych i t. p. Poruszył między innemi sprawę: kar za zerwanie pociągów towarowych, przesmarów z powodu wyznaczenia zbyt małych norm, uporządkowania sygnalizacji semaforowej, niestosowania się miejscowej administracji do przepisów listy starszeństwa, poczem wymienił jeszcze sprawy: niedogodnej remizy, opalania warsztatów węglem z parowozów i niehygienicznych warunków sali noclegowej na stacji Łazy.

Po kol. Żochowskim, **skarbnik Koła** odczytuje sprawozdanie kasowe, które następnie uzupełnia członek Komisji Rewizyjnej, kol. **Oborski.**

W dyskusji nad sprawozdaniem Zarządu Koła zabierają głos koledzy: **Oborski, Ciążyński, Borzymiński** i **Żochowski.**

Po wyczerpaniu dyskusji zabrał głos Przedst. Okręgu kol. **Jaworski,** dając szczegółowe wyjaśnienia co do obowiązujących przepisów formowania list starszeństwa, co do kar za zerwania pociągów, przepałów i przesmarów i opalania remiz węglem z parowozów. Na zakończenie przemówienia nawoływał członków do skupiania się w swej fachowej organizacji.

Prezes Zw. kol. **Borkowski** charakteryzuje obecną sytuację przedwyborczą kraju, wyjaśnia znaczenie wyborów, poczem przechodzi do sprawy bytu pracowników, przedstawiając stanowisko Rządu w tej sprawie. Omawia sprawy: umundurowania, godzinowo-kilometrowego, awansów, zawieszania w służbie, informując przytem w jakiem stadjum znajduje się każdy z wymienionych postulatów. Sprawozdanie Prezesa Związku przyjęte zostało bez dyskusji.

Po wygłoszeniu sprawozdań wybrano nowy Zarząd Koła, następującym składzie:

Przewodniczący — kol. **Jabłonowski-Snadzki** Antoni,

Wiceprzewodniczący — kol. **Gorzkowski** Aleksander,

Sekretarz — kol. **Migura** Juljan,

Zast. sekretarza — kol. **Jastrzębski** Teodozy,

Skarbnik — kol. **Oborski** Jan.

Członkowie Zarządu: kol. kol.: **Borowski** Ludwik, **Rudzki** Władysław, **Komisja Rewizyjna** — kol.kol.: **Dudziński** Aleksander, **Będkowski** Władysław, **Niewrzała** Marjan; zastępcy kol.: **Stankiewicz** Eugenjusz i **Szczucki** Stefan.

W wolnych wnioskach poruszono w dalszym ciągu omawiane sprawy miejscowe parowozowni Piotrków, na czem posiedzenie zamknięto.

KOLUSZKI.

Zebranie Koła i Wybór Zarządu. W dniu 9.I 1928 r. odbyło się w Koluszkach zebranie Koła miejscowego Z. Z. M.

Przedmiotem obrad powyższego zebrania były sprawy wewnętrzno-organizacyjne Koła, sprawozdania i wybór Zarządu.

W rezultacie wyborów pozostawiono dotychczasowy Zarząd Koła w pełnym składzie, a mianowicie:

Przewodniczący — kol. **Pierzgalski** Aleksander,

Wiceprzewodniczący — kol. **Rosiak** Józef,

Sekretarz i Skarbnik — kol. **Starzyński** Ryszard.

Komisja Rewizyjna—koledzy: **Koziarek** Aleksander i **Różycki** Stanisław.

OSTRZEŻENIE.

Wśród pracowników państwowych w Małopolsce zwłaszcze Zachodniej, rozwija w czasach ostatnich ożywioną działalność niejaki p. **Krajewski** z Krakowa. Jest on organizatorem lilipucich związeczków prowincjonalnych, które ostatnio sprosił na kongres do Warszawy, gdzie starał się utworzyć jakąś Centralę zrzeszeń Pracowników Państwowych i Samorządowych.

Działalność wymienionego jest wybitnie szkodliwą. Rozbija on jedność organizacyjną pracowników państwowych i wszelkiemi siłami stara się przeszkodzić stworzeniu silnych i jednolitych związków centralnych. Jego „Centrala" ma być konkurencją dla Centralnej Komisji porozumiewawczej Z.P.P., do której nasz Związek należy.

P. Krajewskiemu brakuje jednak dla jego destrukcyjnej roboty — funduszów. Wpadł zatem na pomysł, aby te fundusze zebrać drogą składek od pracowników państwowych i urządził w tym celu stosowną zbiórkę.

Pracownicy państwowi w Małopolsce, nie posiadając należytych informacyj o osobie i działalności p. **Krajewskiego,** wpłacają składkę (po 2 zł. od osoby) nie orjentując się, iż w ten sposób popierają działalność tego pana, zmierzającą do rozbijania związków centralnych i wskutek tego wybitnie szkodliwą dla interesów pracowniczych.

Prezydjum poczuwa się zatem do obowiązku przestrzec wszystkich członków przed p. **Krajewskim** i jego działalnością, oraz przed uiszczaniem składki dla niego.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy wzięli udział w oddaniu ostatniej posługi ś. p. Wacławowi **Kolendo,** dyspozytorowi parowozowni Radom, a w szczególności p. Komarnickiemu, Naczelnikowi I Oddz. Mech., Dyrekcji K. P. w Radomiu, p. Kierownikowi biura I Oddz. Mech. oraz kolegom i przyjaciołom za troskliwe zajęcie się pogrzebem — składamy serdeczne „Bóg zapłać".

Zarząd Koła Z. Z. M. w Skarżysku.

Wydawca: **Zaw. Związek Maszyn. Kolej.** Red. odpow.: **Henryk Sommerfeldt.**

Zakł. Druk. F. Wyszyński i S-ka Warszawa, Warecka 15.